

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj : S1 3 U 016475 14 U
Sarajevo, 18.01.2016.godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilić i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja GRAD PRIJEDOR, Republika Srpska, Trg oslobođenja broj 1, protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-81/14 od 05.06.2014.godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.01.2016.godine, donio je sljedeću:

PRESUDA

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, broj i datum kao u uvodu, usvojen je kao osnovan prigovor... iz Prijedora protiv Gradske uprave Grada Prijedora, ovdje tužitelja, zbog traženja dostavljanja uvjerenja o nekažnjavanju uz prijavu na „Javni konkurs za popunu upražnjenih radnih mjesta“ broj: 02-120-1/14 objavljenog 27.01.2014.godine i naloženo je Gradskoj upravi Grada Prijedora da ispravi činjenično stanje nastalo zbog odbacivanja kao nepotpune prijave i drugih kandidata na „Javnom konkursu za popunu upražnjenih radnih mjesta“, a radi nedostavljanja uvjerenja o nekažnjavanju (tačka I i II dispozitiva). Konačno naloženo je Gradskoj upravi Grada Prijedora da u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja pismeno obavijesti Agenciju i dostavi dokaze o mjerama koje je preduzela u vezi sa provođenjem tačke II dispozitiva rješenja (tačka III dispozitiva).

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je osporio pravilnost rješenja tužene zbog pogrešne primjene člana 118. Zakona o lokalnoj samoupravi, kojom su odredbom propisani opšti uslovi koje lice mora da ispunjava da bi steklo svojstvo službenika u jedinici lokalne samouprave. Tako je, pored ostalih uslova, u tački 4. ovog člana naveden kao uslov: „da lice nije osuđivano za krivično djelo na bezuslovnu kaznu zatvora od najmanje šest mjeseci ili za krivično djelo koja ga čini nepodobnim za obavljanje poslova u administrativnoj službi jedinice lokalne samouprave, ne starije od 6

mjeseci. Zakona o lokalnoj samoupravi se kao lex specialis primjenjuje na jedinice lokalne samouprave kada su u pitanju upražnjena radna mjesta i zapošljavanje pa je Javni konkurs zasnovan na odredbama tog Zakona. Osim toga, izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku (Službeni glasnik RS, broj: 73/10) u članu 26., izmjenjen je član 103. stav 5., na način da je propisano da se građanima na njihov zahtjev mogu davati podaci o njihovoj osuđivanosti ili neosuđivanosti samo ako su im ovi podaci potrebni radi ostvarivanja njihovih prava ili interesa. Smatra da je interes

, kao i drugih kandidata koji su se prijavili na predmetni konkurs bio da uz prijavu prilože svu potrebnu dokumentaciju, što su ostali kandidati i učinili, zbog čega nisu postojale zakonske da pribavi i ovaj dokaz. Kako imenovanik nije dostavio uvjerenje a mogao je to nesmetano da pribavi to je u skladu sa tačkom VII Javnog konkursa prijava imenovanog kao nepotpuna odbačena. I prema Zakonu o zaštiti ličnih podataka član 6. stav 1. tačka a) je određeno da kontrolor može obrađivati lične podatke bez saglasnosti nosioca podataka, ako vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom. Ističe da je u postupku obrada ličnih podataka vršena u skladu sa članom 118. Zakona o lokalnoj samoupravi, kojima su propisani opšti uslovi koje mora da ispunjava lice da bi postao službenik, te da se ispunjenost tih uslova dokazuje odgovarajućom dokumentacijom i nije predviđen izuzetak za dokazivanje bilo kojeg uslova. Konačno poziva se i na odredbu člana 6. stav 1. tačka b) Zakona, prema kojoj kontrolor može da obrađuje lične podatke bez saglasnosti nosioca podataka, ako je neophodno da podataka pristupi pregovorima u ugovornom odnosu, a korištenje traženih podataka je bilo neophodno u konkretnom slučaju da bi prijava imenovanog kandidata bila potpuna. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi rješenje tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH broj: UP1 03-1-37-1-81/14 od 05.06.2014.godine.

U veoma opširnom odgovoru na tužbu, tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbi člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 19/02 do 74/13), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju osporenog rješenja, tužena Agencija za zaštitu ličnih/osobnih podataka je, saglasno članu 4. stav 1. tačka a) Zakona o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH, broj: 49/06, 76/11 i 89/11), u provedenom postupku ispitivala zakonitost obrade ličnih podataka, odnosno, po kom pravnom osnovu je postupano kada se od kandidata po Javnom konkursu za popunu upražnjenih radnih mjesta broj: 02-120-1/14 postupalo kada se od kandidata zahtjevalo, između ostalog da prilože i uvjerenje o nekažnjavanju (ne starije od šest mjeseci). Nakon što je zaprimila prigovor Agencija je pokrenula postupak kontrole zakonitosti obrade ličnih podataka, te u cilju potpunog i tačnog utvrđenja činjeničnog stanja izvršila uvid u relevantnu dokumentaciju i na taj način utvrdila da je od kandidata u konkursnoj proceduri traženo da dostave, između ostalog, i uvjerenje o nekažnjavanju, zbog čega je tužena zaključila da tužitelj vrši obradu ličnih podataka na način koji je u suprotnosti sa Krivičnim zakonom RS („Službeni glasnik RS“ broj: 49/03 do 67/13) kojim je u odredbi člana 103. stav 2. propisano da se podaci iz kaznene evidencije mogu, na obrazloženi zahtjev, dati i državnim organima, ako još traju određene pravne posljedice osude ili mjere bezbjednosti ili ako za to postoji opravdan interes zasnovan na zakonu, dok je stavom 4. propisano da niko nema pravo od građanina tražiti da podnese dokaz

svojoj osuđivanosti ili neosuđivanosti. Prema navedenom, sadašnji način obrade ličnih podataka pred Gradskom upravom Grada Prijedora predstavlja kršenje odredbe člana 4. stav 1. tačka a) Zakona o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH", broj: 49/06,76/11 i 89/11) prema kojem je kontrolor obavezan da lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način, a u konkretnom slučaju zakonom nije propisan način obrade ličnih podataka na način kako to kontrolor čini. Tuženi je u obrazloženju osporenog rješenja naglasio da kada je zakonom u bilo kom postupku propisano da se kao dokaz treba koristiti uvjerenje o nekažnjavanju, obaveza njegovog pribavljanja nikako ne može biti prenesena na teret građanina koji učestvuje u tom postupku. Tužena se pozvala i na odredbu člana 118. stav 1. Zakona o lokalnoj samoupravi („Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 101/04 do 98/13), zaključivši da je prema citiranoj odredbi opći uvjet za sticanje svojstva službenika : „da nije osuđivan za krivično djelo...”

Prema stanovištu ovog suda, pravilno je postupila tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka BiH kada je usvojila prigovor učesnika u postupku Javnog konkursa. Ovo iz razloga što je Zakonom o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH", broj: 49/06,76/11 i 89/11), propisano da je cilj ovog Zakona da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose. Zakonom se osniva Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, utvrđuje njena nadležnost, organizacija i upravljanje, kao i druga pitanja značajna za njen rad i funkcioniranje. Prema članu 2. ovog Zakona, ovaj Zakon se primjenjuje na lične podatke koje obrađuju svi javni organi, fizička i pravna lica, osim ako drugi zakon ne nalaže drugačije. Pravilno je odlučila tužena Agencija kada je osporenim rješenjem usvojila prigovor nakon što je utvrdila da je tužitelj – Grad Prijedor zahtijevao od kandidata koji se prijavljuju na Javni konkurs da, pored ostale dokumentacije, dostave i uvjerenja o nekažnjavanju iz kojeg razloga je konačno odbačena prijava na konkurs imenovanog učesnika, jer nije dostavio traženo uvjerenje, čime je shodno pravilnom zaključku tužene, izvršio obradu podataka o ne/postojanju krivičnih presuda koje su članom 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka definisane kao posebna kategorija, a na koji način je došlo do povrede člana 4. stav 1. tačka a) istog Zakona, kojim je propisano da je kontrolor obavezan da lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način, te člana 9. Zakona, kojim je obrada posebnih kategorija ličnih podataka zabranjena.

Odredbom člana 103. stav 2. Krivičnog zakona RS-a je propisano da se podaci iz kaznene evidencije mogu, na obrazloženi zahtjev, dati i državnim organima, ako još traju određene pravne posljedice osude ili mjere bezbjednosti ili ako za to postoji opravdan interes zasnovan na zakonu, dok je stavom 4. propisano da niko nema pravo od građanina tražiti da podnese dokaz o svojoj osuđivanosti ili neosuđivanosti. Nadalje, u članu 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka je navedeno da su posebne kategorije podataka svi lični podaci koji otkrivaju: a) raso porijeklo, državljanstvo, nacionalno ili etničko porijeklo, političko mišljenje ili stranačku pripadnost, ili članstvo u sindikatima, religijsko, filozofsko ili drugo uvjerenje, zdravstveno stanje, genetski kod, seksualni život; b) krivične presude; c) biometrijske podatke. Odredbom člana 9. stav 1. citiranog Zakona je propisano da je obrada posebnih kategorija ličnih podataka zabranjena, dok su stavom 2. propisani slučajevima u kojima je izuzežno od odredbe stava 1. obrada posebne kategorije ličnih podataka dozvoljena. U konkretnom slučaju, tužena je pri donošenju osporenog rješenja, pravilno primijenila materijalni propis kada je utvrdila da nije ispoštovan jedan od osnovnih principa zakonite obrade podataka iz člana 4. stav 1.

čka a) Zakona o zaštiti ličnih podataka, („Službeni glasnik BiH“, broj: 49/06), kojim je propisano da je kontrolor obavezan da lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način. Slijedom navedenog, tužitelj nije ovlašten da od kandidata u postupku po Javnom konkursu zahtjeva prilaganje uvjerenja o nekažnjavanju.

Kako je predmet ovog upravnog spora ocjena zakonitosti konačnog upravnog akta tužene Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka u BiH koji se odnosi na zakonitost obrade ličnih podataka kandidata u postupku po Javnom konkursu za popunu upražnjenih radnih mjesta, te kako ostali prigovori tužitelja nisu od značaja za pravilno i zakonito rješenje konkretne pravne stvari, a o istima osporeno rješenje sadrži relevantna obrazloženja, ovaj sud nalazi da je tužena Agencija postupala u skladu sa njenim nadležnostima iz člana 40. Zakona o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH“, broj: 49/06, 76/11 i 89/11), kao i da je provedeni postupak u skladu sa relevantnim odredbama navedenog Zakona, iz kojih razloga je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

